

2011. március 9., szerda

95. véleménye szerint a romáknak törekedniük kellene arra, hogy megismerjék azon népek szokásait és kultúráját, akikkel együtt élnek, ezáltal elősegítve saját integrálódásukat azokon a helyeken, ahol élnek;
96. úgy véli, hogy a romák és nem romák bevonásával tartott önkéntes és sporttevékenységek ösztönzése fontos a nagyobb mértékű társadalmi befogadás előmozdítása érdekében;
97. felhívja a Bizottságot, hogy terjessze a bevált gyakorlatokat és pozitív modelleket, a már végrehajtott programokkal kapcsolatos tapasztalatokat és romák által indított kezdeményezéseket a nem roma közösségek romákról alkotott képének, illetve a romák e közösségeken belüli megítélésének javítása, valamint a roma közösségek uniós, tagállami és helyi programokban való aktív részvételének és e programokkal való kreatív együttműködésének erősítése érdekében;
98. felhív a roma lakosság foglalkoztatásának, oktatásának és kultúrájának előmozdításához jelenleg rendelkezésre álló európai uniós források valamennyi kormányzati szinten történő hatékonyabb felismerésére és felhasználására;
99. javasolja, hogy a roma kisebbségre vonatkozó jövőbeli uniós szakpolitikák olyan, differenciált megközelítésen alapuljanak, amely figyelembe veszi a tagállamok sajátosságait és a bevont közösségek különleges természetét;
100. felhívja a figyelmet arra, hogy szigorúbban kell ellenőrizni az európai alapok romák integrációja céljából való felhasználását;
101. úgy véli, hogy hasznos volna, ha a romák integrációja terén jó eredményeket felmutató tagállamok és azok a tagállamok, amelyek ezt még mindig nem oldották meg, kicserélnék tapasztalataikat és helyes gyakorlataikat;
102. elismeri, hogy a bonyolult papírmunka akadályt jelenthet a projektszervezők számára; hangsúlyozza, hogy hatékonyabban kell munkálkodni kell az odaítélési eljárások egyszerűsítésén; felhívja a figyelmet arra, hogy az európai alapok e téren kihasználatlanok maradtak;
103. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányának és parlamentjének.

Iparpolitika a globalizáció korában

P7_TA(2011)0093

Az Európai Parlament 2011. március 9-i állásfoglalása: „Iparpolitika a globalizáció korában” (2010/2095(INI))

(2012/C 199 E/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés XVII. címének az EU iparpolitikájával, és többek között az uniós ipar versenyképességével foglalkozó 173. cikkére (az Európai Közösséget létrehozó szerződés volt 157. cikke),
- tekintettel az „Integrált iparpolitika a globalizáció korában – A versenyképesség és fenntarthatóság középontba állítása” című, 2010. október 28-i bizottsági közleményre (COM(2010)0614),

2011. március 9., szerda

- tekintettel az EU 2020 stratégiáról szóló 2010. június 16-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel 2010. június 15-i állásfoglalására a Közösség innovációs politikájáról a változó világban ⁽²⁾,
- tekintettel a „Felkészülés a jövőre: közös stratégia kidolgozása a kulcsfontosságú alaptechnológiákkal kapcsolatban” című, 2009. szeptember 23-i bizottsági közleményre (COM(2009)0512),
- tekintettel „Az iparpolitika félidős felülvizsgálata – Hozzájárulás az EU növekedési és munkahely-teremtési stratégiájához” című, 2008. május 22-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a Versenyképességi Tanács 2010. július 14-i és 15-i informális ülésére,
- tekintettel a Versenyképességi Tanács 2010. március 1-jei és 2-i 2999. ülésének következtetéseire,
- tekintettel a „Nyersanyag-politikai kezdeményezés – Az európai gazdasági növekedés és foglalkoztatás kritikus szükségleteinek kielégítése” című, 2008. november 4-i bizottsági közleményre (COM(2008)0699),
- tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel a Bizottság „Az Európa 2020 stratégia kiemelt kezdeményezése: Innovatív Unió” című, 2010. október 6-i közleményére (COM(2010)0546),
- tekintettel az „EU feldolgozóipara: Melyek az elkövetkező évek kihívásai és lehetőségei?” című, 2010. április 26-i, a Vállalkozáspolitikai és Ipari Főigazgatóság által készített bizottsági dokumentumra,
- tekintettel a „Jelentés az Európai kisvállalkozói intézkedéscsomag (SBA) végrehajtásáról” című bizottsági munkadokumentumra (COM(2009)0680),
- tekintettel a fenntartható fogyasztással, termeléssel és iparpolitikával kapcsolatos cselekvési tervről szóló, 2008. július 16-i bizottsági közleményre (COM(2008)0397),
- tekintettel „A környezeti előnyökkel járó innovatív üzleti modellek ösztönzése” című, a Bizottság megbízásából 2008 novemberében készített jelentésre,
- tekintettel „Az iparpolitika félidős felülvizsgálata – Hozzájárulás az EU növekedési és munkahely-teremtési stratégiájához” című, 2007. július 4-i bizottsági közleményre (COM(2007)0374),
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, valamint a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0022/2011),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0223.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0209.

⁽³⁾ HL C 279. E, 2009.11.19., 65. o.

2011. március 9., szerda

- A. mivel a globális gazdasági válság hatással van az európai iparra, tovább nehezítve a globalizáció, az éghajlatváltozás, az erőforrások kimerülése, a demográfiai változás, valamint a tudáson és a hatékonyságon alapuló iparra való átállás jelentette – az ipari fejlődést, a munkaerőpiacot és a jövőbeli kilátásokat jelentősen befolyásoló – kihívásokhoz való alkalmazkodást,
- B. mivel a válságból való kilábaláshoz és az ezzel járó kihívásokkal való szembenézéshez az EU-nak olyan iparpolitikai szemléletre van szüksége, amely a gazdaságot egyszersmind élénkíteni, a foglalkoztatás szintjét növelni, a környezet rombolását csökkenteni, és az életminőséget javítani képes versenyképességet, fenntarthatóságot és tisztességes munkát egyesíti,
- C. mivel az uniós iparpolitika csak akkor lehet sikeres, ha az a pénzügyi ágazat új, a befektetést ösztönző és a spekulációt megakadályozó felépítésében, valamint a fiskális, gazdasági és költségvetési politikákat az Európai Unióban a fenntartható növekedés és a foglalkoztatottság irányába terelő makrogazdasági politikában gyökerezik,
- D. mivel a harmadik országok jelentette, elsősorban a munkaügyi kapcsolatok, a környezeti normák és a szellemi és ipari tulajdonjog védelme terén tapasztalható tisztességtelen verseny miatt bizonyos európai iparágazatok állandóan válságban vannak,
- E. mivel a forrásokat, a technológiai innovációt, a képzett munkaerőt és a célzott és ambiciózus ipar- és innovációs politikát illetően az európai ipar egyre fokozódó globális versennyel szembeül az iparosított és a feltörekvő országok – úgymint Kína, India és Brazília – részéről,
- F. mivel az európai ipar fenntarthatóságának és versenyképességének növelése és ezáltal globális vezető szerepének fenntartása csak egy,
- az ígéretes kreatív potenciállal rendelkező erős és képzett emberi erőforrások, az innovációban és a fejlesztésben való aktív részvétel,
 - a hozzáadott értéket teremtő technológiák/folyamatok/megoldások,
 - a fenntartható fejlődés szolgálatában álló kutatás-fejlesztés,
 - a kiváló minőségű termékek és szolgáltatások nyújtására alkalmas, hatékony ellátási lánc,
 - a hatékonyabban szervezett termelési és irányítási rendszerek,
 - a szénlábnyom csökkentését eredményező, minden területet érintő fokozott forráshatékonyság,
 - a költséghatékony és fenntartható közlekedési formák,
 - az intelligens és hatékony logisztika és minőségi infrastruktúra,
 - a megerősített és teljes mértékben működő, egységes belső piac,
 - valamint a harmadik országokkal fenntartott kereskedelmi kapcsolatok egyenlő feltételeinek biztosítása

előmozdítására irányuló európai stratégia révén lehetséges,

2011. március 9., szerda

- G. mivel az európai ipar globális szintű vezető szerepét egyre inkább fenyegeti a feltörekvő országok terjeszkedő ipara, és mivel a főbb versenytársak – az Egyesült Államok, Japán és Kína – az élvonalbeli termékekbe és szolgáltatásokba való széles körű befektetések által támogatott határozott és proaktív iparpolitikát folytatnak, és mivel emiatt igen fontos fenntartani és fejleszteni az európai ipar versenyképességét, és fenntartani az európai fenntartható növekedésben és foglalkoztatottságban betöltött vezető szerepét,
- H. mivel az ipari fejlődés támogatható a megfelelő keretfeltételek, valamint a piaci fejlődéssel kapcsolatos várakozások pontosságán alapuló és a termelés, az elosztás és a fogyasztás tiszta, fenntartható és innovatív formáinak ösztönzése irányába mutató globális trendeket támogató intelligens, előre tekintő és célzott szabályozás és piacösztönzés kombinációja révén,
- I. mivel az iparba és a szolgáltatásokba történő beruházás támogatására irányuló általános politikának kellene az EU makrogazdasági prioritásának lennie, különösen a jelenlegihez hasonló válsághelyzetek során, amikor – elsősorban a kapacitás-, és nem a produktivitásnövelő – beruházások sínylik meg legelőször a költségcsökkentéseket; mivel a tagállamoknak, az EU-nak, valamint a regionális és helyi hatóságoknak többek között a megszorító intézkedéscsomagokban közberuházási célokat kellene kitűzniük maguk elé, meghatározva például, hogy az államháztartási összkiadások mekkora hányadát fordítsák beruházásokra,
- J. mivel az ambiciózus uniós iparpolitikának mind az Unión belül, mind a külső dimenziókban erős belső piacon kell alapulnia; mivel ebben az összefüggésben az összes iparpolitikai eszközt (például a K+F-politikát, a regionális politikát, a versenypolitikát, a szabályozási közelítést és a kereskedelempolitikát) a globalizáció okozta lehetőségekkel és kihívásokkal való szembenézés szolgálatába kell állítani,
- K. mivel az ipar elsorvadása immár ténykérdés Európában, és ez a terjedő globalizáció és a gyorsan fejlődő országok támasztotta verseny eredményeképpen kockára teszi technológiai és gazdasági pozíciókat,
- L. mivel a vállalkozások elé akadályt emelő bürokráciát drasztikusan csökkenteni kell, és a jogalkotási és szabályozási keretet a jobb jogalkotásra irányuló elvekkel összhangban egyszerűsíteni kell,
- M. mivel a nyersanyagok és erőforrások iránti világszintű igény nem változik, ami az ellátásban esetlegesen bekövetkező fennakadások miatti aggályokat vet fel,
- N. mivel a német statisztikai hivatal szerint egy termelőegység költségeinek akár 45 %-át az anyagköltségek teszik ki, és mivel a nyersanyagok intelligens felhasználása és a hatékony energiateljesítmény ezért alapvető fontosságúak az uniós ipar számára,
- O. mivel néhány tagállam eredményei ellenére az EU veszített piaci részesedéséből; mivel az EU jelenléte a csúcstechnológiai ágazatban, különösen a NICT-k tekintetében (az egyesült államokbeli 13 %-os többléteérték az uniós 5 %-kal szemben) kívánivalót hagy maga után; mivel a termelékenység csökken az uniós feldolgozóiparban,
- P. mivel a feldolgozóipar a termelékenység növekedésének fő forrása mind magán az iparon belül, mind a többi gazdasági ágazatban, és mivel az ipari innováció az új szolgáltatások kifejlesztésének, és ezáltal a – különösen az EU demográfiai változásainak tükrében szemlélve – hosszú távú növekedés egyik fő kiváltó eleme,
- Q. mivel az ipar alapvető, az EU GDP-jének (a kapcsolódó szolgáltatásokkal egybeszámolva) 37 %-át, a kutatás-fejlesztési kiadások 80 %-át és az export 75 %-át kitevő része az uniós gazdaságnak,

2011. március 9., szerda

- R. mivel a hagyományos uniós iparágak fontosak, és mivel a bennük rejlő szakértelmet ki kell használni,
- S. mivel nemzetközi versenytársaink, mint az Egyesült Államok és az ázsiai országok, a kutatás-fejlesztés kulcságzataiba történő nagyszabású befektetéseken alapuló, proaktív iparpolitikát folytatnak,

A fenntartható iparpolitika új megközelítése

1. üdvözlö, hogy az Európa 2020 stratégiával és az integrált uniós iparpolitikáról szóló közleménnyel a Bizottság végre elismeri az ipari, és különösen a feldolgozóipari politikának a fenntartható növekedés és az európai foglalkoztatás szempontjából betöltött jelentőségét, és elkötelezi magát a szociális piacgazdaság elvén alapuló integrált iparpolitika mellett;
2. tudomásul veszi a Bizottság által javasolt integrált iparpolitikát, valamint azt, hogy annak előterében az uniós ipar versenyképességének visszaállítása áll; ebben a tekintetben hangsúlyozza, hogy a globális változások tükrében, – és ha az európai ipar a jövőben fenn kívánja tartani versenyképességét –, alapvető fontosságú, hogy az energia- és a forráshatékonyság szolgáljon az európai ipari megújulás alapjául;
3. rámutat, hogy a Bizottság által javasolt különböző intézkedéseknek a fogyasztók számára megfizethetőnek kell lenniük, különösen egy olyan helyzetben, amikor az európai gazdaság – és elsősorban az új tagállamok – az elmúlt évtizedek legsúlyosabb válságából próbál kilábalni;
4. rámutat, hogy a 2002-es johannesburgi konferencia meghatározásában a fenntartható fejlődésnek három pilléren kell nyugodnia: a gazdasági, a társadalmi és a környezeti pillérek, és hogy a legversenyképesebb gazdaság kialakítása érdekében az iparpolitikának e három összetevő kiegyensúlyozott keverékén kell alapulnia;
5. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dogozzanak ki ambiciózus, ökohatékony és környezetbarát uniós ipari stratégiát annak érdekében, hogy EU szerzte vissza lehessen állítani a feldolgozóipari kapacitásokat és magas képzettséget igénylő, jól fizetett állásokat lehessen EU szerzte létrehozni;
6. hangsúlyozza, hogy az ipari beruházások tervezhetősége érdekében a szabályozás terén hosszú távon tervezhetőségre és stabilitásra van szükség; ezért felhívja a Bizottságot, hogy az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal dolgozzanak ki olyan, átfogó elképzelést az európai iparról, amely 2020-ra a versenyképességet és az ipar fenntarthatóságát tűzi ki céljául és iránymutatásokat fogalmaz meg – például az energia- és forráshatékonyság vonatkozásában – annak érdekében, hogy Európában növekedés, foglalkoztatottság és ezáltal gazdasági fellendülés alakuljon ki; sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a bizottsági közleményben e tekintetben nem szerepelnek konkrét javaslatok;
7. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az EU Szerződések jelenleg folyamatban lévő felülvizsgálatának keretében az Európai Központi Bank célkitűzései között szereplő infláció-csökkenéssel egyenlő alapokra helyezzék a foglalkoztatást;
8. hangsúlyozza, hogy szilárd és erős ipari háttér nélkül nem lehet fejlődést elérni; rámutat, hogy a fejlődés hozzájárulhat a munkahelyteremtéshez és a polgárok életszínvonalának megőrzéséhez;
9. felhívja a tagállamok hatóságait, hogy csökkentsék a bürokráciát, kerüljék az ügyintézés megkettőzését, és növeljék az eljárások lefolytatásához szükséges időkereteket illető átláthatóságot;
10. hangsúlyozza, hogy ez csak a szilárd ipari háttérrel rendelkező, tudásalapú ipar létrejötte esetén lehetséges;

2011. március 9., szerda

11. hangsúlyozza, hogy az új, fenntartható iparpolitika sikerének kulcsa csak egy olyan, integrált, ágazatokat átfogó megközelítés lehet, amely egy sor ágazatra jelentős hatással lévő közös kérdésekre összpontosító és mind a vállalkozások, mind a fogyasztók számára európai, nemzeti és regionális szinten kézzelfogható eredményeket hozó, objektív gazdasági érvelésen alapuló, gyakorlati ágazati és horizontális kezdeményezésekre támaszkodik;

12. hangsúlyozza, hogy az olyan jelentős ágazatok, mint az energia és a közlekedés, az európai ipar költségkeretén belül vannak; úgy véli, hogy ezen ágazatok versenyképességét privatizáció révén fokozni kell; mindezek alapján meggyőződése, hogy korlátozni kell a liberalizált piacokon működő vállalatok állami támogatásának szintjét, és lépéseket kell tenni annak érdekében, hogy a közlekedés minden fajtájában megvalósuljon a szolgáltatásnyújtás szabadsága;

13. úgy véli, hogy a források korlátozott rendelkezésre állása és kimerülése miatti helyzetet figyelembe véve olyan makrogazdasági keretfeltételeket kell teremteni, amelyben az európai ipar ki tud bontakozni; ebben az összefüggésben nem csak a jelenlegi versenyképesség előmozdítására, hanem elsősorban a jövőbeli versenyképesség biztosítására kell összpontosítani;

14. úgy véli, hogy az uniós ipari stratégiában ki kellene jelölni azokat a stratégiai jelentőségű területeket, amelyekbe be kell fektetni, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ezeket a prioritásokat foglalják bele a következő pénzügyi tervbe, az éves költségvetésekbe és az uniós politikákba;

15. fontosnak tartja olyan integrált iparpolitika elfogadását, amelynek keretében az összes területen folyó európai kezdeményezések a fejlődés közös célját kiegészítik, nem pedig azzal ellentétesek;

16. sürgeti a Bizottságot, hogy igyekezzon az uniós egységes piac megvalósításával, mert az előfeltétele a versenyképes iparnak és az innovációnak;

17. felhívja a figyelmet arra, hogy a tisztességes verseny a nyílt piacokkal együtt kulcsfontosságú szerepet tölt be az új és dinamikus iparágak kialakulásában;

18. meggyőződése, hogy nem csak az állami szektor, hanem leginkább a magánszektor fog alapvető szerepet betölteni az átstrukturálás és az új iparágak fejlesztésének finanszírozásában, biztosítva mind a munkahelyteremtést, mind a forráshatékony és alacsony széndioxid kibocsátású gazdaságra való áttérést; ezért elengedhetetlennek tartja megfelelő, a magánbefektetéseket ösztönző keretek kialakítását;

19. hangsúlyozza, hogy az új, integrált megközelítés a Bizottságon belüli rendkívül hatékony együttműködést, valamint a bizottsági politikák koherenciáját teszi szükségessé; ezért kéri a Bizottságot, hogy hozzon létre egy állandó iparpolitikai munkacsoportot, amely összehangolja és a jelenlegi új és integrált európai iparpolitikai stratégiához igazítja az irányítást és intézkedéseket, és nyomon követi a végrehajtást;

20. felhívja a Bizottságot, hogy a hatásvizsgálati folyamat („a versenyképességre gyakorolt hatás vizsgálata”) és az előzetes/utólagos értékelés („állapotfelmérések”) során nagyobb mértékben összpontosítson a versenyképességi szempontokra, és hogy valamennyi bizottsági szolgálatnál minél hamarabb valósítsa meg az intelligens szabályozás e lényegi részét; hangsúlyozza, hogy a fenntarthatóság elengedhetetlen a folyamatos versenyképesség, valamint az erőforrás-hatékony és alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság megvalósításához;

21. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió a világ legversenyképesebb iparát hozhatná létre többek között az alábbiak révén:

— a minőség és a hatékonyság új normái,

— az új termékek piacra jutási idejének megrövidítése a fejlett analitikai, tervezési, gyártási és karbantartási IKT eszközök, módszerek és eljárások segítségével,

2011. március 9., szerda

— a kkv-k és a berendezésgyártó ágazat fejlődésének megkönnyítése az ellátási láncban,

— elszántabb erőfeszítések megtétele a polgári és katonai kutatás közötti szinergiák keresésében,

22. közleményének 3. pontjában támogatja a Bizottság arra irányuló kezdeményezését, hogy következetesen elemezze a jövőbeli jogszabályok iparpolitikára gyakorolt hatását, és hogy értékelje e jogszabályok végrehajtását, valamint hangsúlyozza a szociális partnerek bevonása és a lehető legnagyobb átláthatóság fontosságát;

23. hangsúlyozza, hogy az új, fenntartható uniós iparpolitika csak akkor lehet eredményes, ha azt a tagállamok által követett iparpolitikákkal szoros összhangban hajtják végre, ezért kéri a Bizottságot, hogy 2011-ben tegyen meg minden, a Lisszaboni Szerződés 173. cikkének (2) bekezdése alapján lehetséges kezdeményezést iránymutatások, mutatók, a legjobb rendelkezésre álló gyakorlatok és technológiák cseréje és terjesztése, a felügyeleti és értékelési eljárások formájában;

24. kéri a Bizottságot, hogy az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal együtt hozzon létre egy olyan új keretet, amely lehetővé teszi és arra ösztönzi a különböző tagállamokból származó vállalkozásokat, hogy hatékonyabban működjenek együtt ipari prioritásaik kialakításában és megvalósításában; úgy véli, hogy ez meg fogja erősíteni az Európában készült termékek versenyképességét, és javítani fog a változó világpiaci feltételekre adott válaszokon;

25. meg van győződve arról, hogy az új, fenntartható iparpolitika sikere azon múlik, hogy bevonják-e valamennyi érdekelt felet, köztük a szociális partnereket, a regionális és helyi hatóságokat, a kkv-k és a civil társadalom képviselőit; a Bizottságnak világos partnerségi elvet kell érvényesítenie minden területen és minden intézkedés során; ehhez hozzátartozik a várható fejlemények folyamatos közös előrejelzése és értékelése, és ezzel együtt a stratégiák/intézkedések/programok felülvizsgálata;

26. úgy véli, hogy az „uniós iparpolitika a globalizáció korában” csak akkor érheti el céljait, ha megvizsgálja azt, hogy a közösségi politikák milyen mértékben igazodnak az európai régiók és helyi iparágak jelenlegi és jövőbeli, az elkövetkezendő években várható kihívásaihoz, valamint akkor, ha az érintett európai politikák elősegítik az európai iparban központi szerepet játszó kkv-k hatékonyságának és versenyképességének növekedését; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy folytatni kell a gazdasági, népesedési, éghajlati és energetikai változások elemzését regionális vonatkozásaik tekintetében, figyelembe véve az ezen változások által okozandó lehetséges regionális egyenlőtlenségeket, amelyek ennél fogva hatással lesznek az uniós iparágak homogén növekedésére; hangsúlyozza a régiók vezető szerepét az ipar környezetbarát átalakításának továbbá a megújuló energiák kifejlesztésének ösztönzésében;

27. megjegyzi, hogy az iparpolitika nagymértékben attól függ, hogy az EU iparát meg tudjuk-e védeni a harmadik országok tisztességtelen versenytől;

28. felhívja a Bizottságot, hogy haladéktalanul dolgozzon ki konkrét ütemtervet e stratégia végrehajtásának ellenőrzésére és évente nyújtson be jelentést az elért előrehaladásról; úgy véli továbbá, hogy ezen iránymutatások és kezdeményezések hatékonyságát a Bizottságnak minden évben újra meg kell vizsgálnia azon problémák azonosítása érdekében, amelyek a végrehajtás közben merültek fel, valamint hogy további célkitűzéseket kell megállapítania annak biztosítására, hogy az EU iparpolitikája mindig a fejlődés élvonalában legyen;

29. rámutat arra, hogy a nemzetközivé válás a vállalkozások versenyképességének kulcsfontosságú tényezője, és ezért kéri a Bizottságot, hogy – amennyire csak lehetséges – fokozza erőfeszítéseit a sokféle vállalkozástámogatási hálózatból nyert tudás megosztására annak érdekében, hogy a nemzetközivé válás folyamatában lévő vállalkozások annak hasznát vehessék;

30. hangsúlyozza, hogy a forrásaik és anyagi erőforrásaik összekapcsolását célzó pán-európai struktúrák és infrastruktúrák egy olyan pán-európai ipari modellt hozhatnának létre, amely képes részt venni a világpiacon folyó versenyben;

2011. március 9., szerda

Finanszírozás

31. ambiciózus finanszírozására szólít fel az iparpolitika és az infrastrukturális létesítmények, különösen a kutatás és az energia, a hírközlés és közlekedés (TEN) infrastruktúráinak és az olyan „közüzemi szolgáltatások” esetében, amelyek a vállalati környezetet alkotják; ezért lényegesnek tartja az uniós kötvények (eurokötvények vagy projektkötvények) a célból történő kibocsátását, hogy képessé tegyék az Uniót az innováció, az infrastruktúra és az újraparosítás finanszírozására;

Innováció

32. hangsúlyozza, hogy az innovációk képezik az iparpolitika és a növekedés fő hajtóerejét, és hogy az innovációt támogató valamennyi kezdeményezésnek

— az innováció átfogó definícióján kell alapulnia, amely kiterjed többek között a termékekre és termelő rendszerekre, a szolgáltatásokra, a képzésre, a folyamatokra, a szervezeti felépítésre, a minőségre, az irányításra, a terjesztésre és a védelemre,

— figyelembe kell venni a harmadik országokban alkalmazott politikákat, és belső politikáink némelyikét – pl. a kutatás, a fejlesztés és az innováció állami támogatását meghatározó politikáinkat – ennek megfelelően kell módosítani,

— magában kell foglalnia különösen a termékek és szolgáltatások tervezését, előállítását és felépítését a teljes folyamat- és hozzáadott értékláncban, támogatást nyújtva egészen a termék forgalomba hozatalát megelőző szakaszokig,

— technológia-semlegesnek kell lennie,

— először biztosítania kell a vállalkozások számára a K+F-be és az innovációba történő beruházáshoz kedvező környezetet a hatékony finanszírozási rendszerek, valamint a különféle iparágak és azok szereplői közötti, az értékláncban, a kutatóintézeteken és egyetemeken belüli fokozottabb együttműködés révén;

— arra a szerepre kell összpontosítania, amelyet a termelés tölt be az innovációs fázisban; ha valamennyi ipari termelést a világ más részeibe helyeznek át, a tudástermelés Európában elveszíti bázisát és áthelyeződik, mivel a tervezőasztalon született ötleteket a gyakorlatban nem lehet azonnal kipróbálni;

— támogatnia kell a kreativitást és a munkavállalókra épülő innovációt a köz- és magánszervezetekben;

33. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy világosabban meg kellene különböztetni a kutatást az innovációtól, amelyek egymással szoros kapcsolatban álló tevékenységek, de a beavatkozás tekintetében más célkitűzésekkel, módszerekkel és eszközökkel, valamint más munkamódszerekkel rendelkeznek: a vállalkozások által a vállalkozás növekedése érdekében végzett kutatásnak új tudást kell teremtenie, és természeténél fogva feltárónak, függetlennek és kockázatvállalónak kell lennie; ezzel szemben az innováció célja az új termékek, új szolgáltatások, valamint a piacra, a társadalomra és a vállalkozások életére közvetlen hatással bíró új eljárások létrehozása;

34. úgy véli, hogy számos iparágban különösen a közös referenciaértékek és normák meghatározása bizonyult az innováció és a fenntartható versenyképesség előmozdítása komoly ösztönzőjének; felszólít az európai szabványosítási rendszer megerősítésére az egyszerűsítés, átláthatóság, költségcsökkentés és az érdekelt felek bevonásának előmozdítására vonatkozó intézkedések révén;

35. felhívja a figyelmet a tagállamok közötti jobb együttműködés és a vállalkozások közötti szorosabb együttműködés szükségességére az üzleti csoportosulások, hálózatok és kiválósági központokon keresztül;

36. hangsúlyozza, hogy az EU versenyképessége nagymértékben függ az innovációs képességtől, a kutatási és fejlesztési infrastruktúrától, valamint az innováció és a gyártási folyamat összeköttetésétől;

2011. március 9., szerda

37. kéri, hogy a 2013 utáni következő támogatási időszak (8. kutatási keretprogram) során jelentősen nőjenek a kutatási kiadások (az uniós cél a kutatás és fejlesztés számára a GDP 3 %-a, a közkiadásokból a GDP 1 %-ának megfelelő összeg) annak érdekében, hogy Európa ipara a technológia élvonalában maradjon és globálisan is versenyképes legyen, hogy így a magánbefektetéseket hatékonyan használhassa fel; megjegyzi, hogy amellet, hogy kiemelt hangsúlyt kapnak az innovatív eljárások, az irányítás, a szervezés és a munkavállalók innovációba történő bevonása terén végzett kutatások, szükség van kutatásra az alapvető ágazatközi technológiák terén is; ezenkívül egyszerűsíteni kell a közigazgatási eljárásokat és a támogatáshoz való hozzáférésre vonatkozó eljárás menetét is;

38. hangsúlyozza, hogy a regionális különbségek felerősödése a kutatási és fejlesztési potenciál tekintetében olyan probléma, amelyet nem csupán a kohéziós politika, hanem a kutatási és innovációs politika keretében is igyekezni kell megoldani; e tekintetben a kutatásra szánt finanszírozás kiegészítéseként kéri az ugyanezen operatív programokon belüli források átcsoportosítását az innováció támogatására és a kutatások eredményeinek piaci megoldásokban való, a társadalmat szolgáló alkalmazásának megkönnyítése érdekében;

39. megjegyzi, hogy elengedhetetlen a magánszektor és közszféra kutatás-fejlesztési beruházásainak jelentős mértékű növelése ahhoz, hogy az EU ipara megőrizze vezető szerepét a technológia területén és megtarthassa globális versenyképességét például a megújuló energiák és a közlekedés hatékonysága területén; megjegyzi, hogy a magánszféra megnövelt kutatás-fejlesztési beruházásainak támogatásához szükség van az innovatív termékek működő piacára és a stabil beruházási környezetre; úgy véli, hogy a K+F esetében a közfinanszírozás növelésére van szükség a magánbefektetések élénkítése és az együttműködés ösztönzése érdekében, valamint hogy a közfinanszírozási eljárások, különösen az EU keretprogramjaiban szereplők egyszerűsítése a fokozottabb ipari részvétel előfeltétele;

40. elismeri azonban, hogy a magánszektorban növelnie kell a K+F finanszírozását ahhoz, hogy Európa elérhesse azt a befektetési szintet, amely ahhoz szükséges, hogy az innováció a gazdasági növekedés mozgatórugója legyen; ezért kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy melyek azok az akadályok, amelyek miatt az európai vállalkozások nem képesek ugyanolyan szintű beruházásokra, mint nemzetközi társaik, például az Egyesült Államok, és felszólítja, hogy hozza meg a szükségesnek vélt megfelelő jogalkotási és nem jogalkotási intézkedéseket;

41. úgy véli, hogy a közös technológiai kezdeményezések (például a „Tiszta égbolt”) rendkívül hasznos módjai a tagállamokból, az EU-ból és a magánszektorból származó, az innovatív projektek számára biztosított támogatások mobilizálásának, valamint jelentős fellendítő hatással bírnak; kéri, hogy folytassák a már létező projektek finanszírozását azok befejezése érdekében, és lényegesnek tartja, hogy az ígéretes szektorokban új projekteket hozzanak létre (ide tartozik például a biotechnológia, a nanotechnológia, az űrkutatás, a megújuló energiák, az új szállítóeszközök és az új anyagok);

42. felszólít a tagállamokban hozzáférhető tudományos és technológiai, különösen a kulcsfontosságú alaptermotechnológiák (KET-ek) területén meglévő szaktudás következetes használatára és megerősítésére;

43. üdvözli egy magas szintű szakértői csoport azzal a céllal történő létrehozását, hogy hosszú távú közös stratégiát és cselekvési tervet dolgozzon ki a kulcsfontosságú alaptermotechnológiák számára annak érdekében, hogy teljes mértékben meg lehessen valósítani az azokban rejlő lehetőségeket;

44. hangsúlyozza a kockázatmegosztási pénzügyi mechanizmusnak (RSFF) mint a kutatás-fejlesztés és az innováció az EBB-n keresztül biztosított egyik fontos finanszírozási formájának jelentőségét; határozottan arra ösztönzi a Bizottságot, hogy lényegesen több pénzforrást bocsásson rendelkezésre, többek közt az ERFA forrásokból származó, megújuló innovációs támogatásokon keresztül, és ösztönözze közvetlen magánberuházásokat és az innovatív finanszírozási mechanizmusokat a magas kockázattal járó innovatív projektek és azon projektek vonatkozásában, amelyekben a megfelelő kkv-k vesznek részt; hangsúlyozza annak fontosságát is, hogy a bürokratikus terhek csökkentése révén tegyék az innovációs programokat még elérhetőbbé a kkv-k számára;

45. aggódik, amiért a vállalkozások alig használják fel a strukturális alapokat innovatív projektjeik finanszírozására; úgy véli, hogy az irányító hatóságoknak törekedniük kell az operatív programokról szóló, a vállalkozásoknak nyújtott tájékoztatás javítására, és minden segítséget meg kell adniuk a vállalkozásoknak projektjeik kidolgozásához;

46. kéri a Bizottságot, hogy hozza létre a már meglévő és tervezett támogatási mechanizmusok legjobb gyakorlataira, a pénzügyi intézkedésekre és az innováció támogatását szolgáló pénzügyi ösztönzőkre vonatkozó jegyzéket, és felszólít az intézkedések hatékonyságának évenkénti felülvizsgálatára és átdolgozására;

2011. március 9., szerda

47. kéri, hogy vegyék fontolóra az uniós vállalkozások, különösen a kkv-k finanszírozási hiányosságainak kiküszöbölésére irányuló új és alternatív mechanizmusok bevezetését; úgy véli, hogy az ilyen mechanizmusoknak

- az állami és a magánszféra közötti partnerségeken kell alapulnia, amelyek a magánbefektetők és az állami befektetők között osztják meg a kockázatokat,
- gondoskodniuk kell arról, hogy az állami beruházások a lehető legjobb fellendítő hatással járjanak, és így jelentős magánberuházást eredményezzenek,
- számításba kell venniük az olyan innovatív kkv-k konkrét igényeit, amelyek nem rendelkeznek a szükséges tőkével vagy eszközökkel ahhoz, hogy hiteleken keresztül tegyenek szert pénzeszközökre,
- elő kell segíteniük az európai kutatási eredmények értékesítését, valamint a technológiák kkv-knak történő átadását, valamint
- támogatniuk kell az Európai Befektetési Bank tevékenységeit,

és az alábbi eszközök formájában kell megjeleníteniük:

- egy európai innováció-finanszírozási alap (EIFF), amelynek az lenne a szerepe, hogy kockázatitőke-alapon befektetéseket eszközöljön az indulási és fejlesztési fázisokban,
- egy európai szabadalmi alap, amely megkönnyítené a technológiák kutatási központok és vállalkozások, különösen kkv-k közötti megosztását,
- a piacon elérhető hiteleknél kedvezőbb feltételekkel igényelhető hitelek;

48. elismeri az EU-nak azt a problémáját, hogy kevesebb újító szellemű fiatal dolgozik az olyan ágazatokban, amelyekben a kutatás és fejlesztés hangsúlyos szerepet kap, különösen a biotechnológia és az internet területén; hangsúlyozza ezért, hogy fontos fejlesztésük ösztönzése azon konkrét akadályok elhárítása révén, amelyekkel az új ágazatokban szembesülnek, valamint a kialakulóban lévő innovatív piacok szorosabb nyomon követése és a különféle politikai eszközök konkrét igényeikhez való igazítása révén;

49. kéri a Bizottságot, hogy hozzon létre olyan környezetet, amely kedvező az induló és kiváló fázisban lévő vállalkozások számára olyan speciális szolgáltatások révén, amelyek képessé teszik a fiatal vállalkozókat arra, hogy elhárítsák azokat az akadályokat, amelyek mindaddig megakadályozták őket abban, hogy új termelőtevékenységbe kezdjenek (infrastrukturális akadályok, az információhoz való hozzáférés, a szolgáltatások költségei, a szellemi tulajdonjogok kezelése);

50. végül kéri az EU-t, hogy reagáljon az európai kockázatitőke-piac szétforgácsolódására egy páneurópai alapokat létrehozó uniós rendszer létrehozásával;

51. hangsúlyozza, hogy a K+F-be és az innovációba történő befektetés nemzeti szintű adókedvezmények, valamint speciális finanszírozáshoz, például kockázati tőkéhez való hozzáférés révén is megvalósítható;

52. kéri a fenntartható fejlődést szolgáló technológiák további ösztönzését, amint az már elkezdődött a környezettechnológiai cselekvési tervben (ETAP) a kutatási, környezeti és gazdaságpolitikai stratégiák összekapcsolásával, és kéri az ETAP-ot nyomon követő nagyra törő terv elkészítését, amelyben a kutatás, az oktatás, a képzés és az ipar egyesítik erőfeszítéseiket, továbbá a végrehajtásához szükséges megfelelő pénzügyi források elkülönítésére szólít fel; hangsúlyozza, hogy szükség van az európai stratégiai energiageotechnológiai terv (SET-terv) finanszírozásának növelésére;

2011. március 9., szerda

53. sürgeti, hogy az ipart vonják be az ökoinnovációba, hogy növeljék foglalkoztatási potenciálját; megjegyzi, hogy a vállalkozók tájékoztatása új üzleti lehetőségek bemutatásával alapvető fontosságú az erőforrás-hatékony gazdaság és a fenntartható ipar létrehozását célzó stratégia sikere szempontjából;

54. javasolja, hogy vegyék fontolóra az innovatív technológiák fejlesztésének támogatását célzó finanszírozás egyéb formáit is a különböző – európai, nemzeti és helyi – szintek számos érdekelt felének összehívásával, valamint hogy mérleget adjon az állami és a magánszektorhoz, valamint a kockázati tőkéhez hasonló különféle eszközök alkalmazását;

55. felszólít arra, hogy külön figyelmet fordítsanak a nyersanyagok hatékony és fenntartható használatával kapcsolatos innováció támogatására;

56. emlékeztet arra, hogy az EU-ban évente a GDP 17 %-át kitevő közbeszerzések fontos szerepet játszanak az európai egységes piacon és az innováció ösztönzése terén; rámutat arra, hogy az olyan versenytársak, mint Kína vagy az USA nagyra törő célokat tűztek ki az innovatív és környezetbarát termékek körbeszerzésére vonatkozóan; kéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy az átláthatóságra, a pártatlanságra és a megkülönböztetés-mentességre vonatkozó előírásokkal összhangban szükség esetén egyszerűsítsék és fejlesszék a nemzeti és uniós közbeszerzési szabályokat; kéri a Bizottságot, hogy nyújtson tájékoztatást arról, hogy a meglévő uniós közbeszerzési szabályok szerint, valamint az Európa 2020 stratégiával összhangban milyen létező lehetőségek nyílnak az innovációra és a fenntarthatóságra vonatkozó kritériumok pályázatokba történő felvételére, és hogy ösztönözze e lehetőségek kihasználását; hangsúlyozza, hogy nélkülözhetetlen a külső közbeszerzési piacokhoz való hozzáférés kölcsönösségének biztosítása annak érdekében, hogy az uniós vállalkozások képesek legyen nemzetközi szinten tisztességes feltételek mellett versenyezni;

57. megállapítja, hogy a kereskedelmi forgalmazást megelőző közbeszerzések kezdeti lendületet adhatnak az új piacoknak az innovatív és környezetbarát technológiák tekintetében amellet, hogy javítják a közszolgáltatások minőségét és hatékonyságát; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy jobban tájékoztassák az állami hatóságokat a kereskedelmi forgalmazást megelőző közbeszerzési lehetőségekről;

58. úgy véli, hogy nem szabad alulbecsülni a kereskedelmi forgalmazást megelőző közbeszerzések jelentőségét az innovatív ipari alapok előmozdítása szempontjából; e tekintetben azt kéri a tagállamoktól és az Európai Uniótól, hogy teljes mértékben aknázzák ki a kereskedelmi forgalmazást megelőző közbeszerzések nyújtotta lehetőséget mint innovációs tényezőt és mint a kkv-k közbeszerzésben való részvételét javító eszközt, ami lehetővé teszi az európai vállalkozások szempontjából vezető piacok azonosítását és hatékony ösztönzését;

59. kéri a Bizottságot, hogy fokozza annak megakadályozására irányuló erőfeszítéseit, hogy a tudást az EU-ból a világ valamennyi pontjára áthelyezzék, különösen nem Kínába, amely nagy ritkán nyújt vizsonzást;

Erőforrások

60. úgy gondolja, hogy a gazdasági növekedést el lehet és kell választani az erőforrások növekedő kihasználásától;

61. meg van győződve arról, hogy a nyersanyagok, segédanyagok és alapanyagok erőforrás-hatékonyságának jelentős növelése erősíti az európai ipar globális versenyképességét, ezért kéri a Bizottságot, hogy az erőforrások stratégiájáról szóló közleményében (COM(2005)0670) foglaltakra alapozva kezelje prioritásként az erőforrás-hatékonytságot a cselekvési tervben, vagy ha szükséges, egy erőforrás-hatékonytságról szóló irányelvben; véleménye szerint ez a következőket foglalja magában:

— állítsa össze az erőforrások egyértelmű, minden szempontra kiterjedő meghatározását,

— az erőforrás-termelékenység növekedésének figyelemmel kísérését szolgáló egyértelmű („bölcstől bölcsig”) mutatók kidolgozása, és ha szükséges, a megfelelő szabványok, iránymutatások és az új megközelítések prototípusának továbbfejlesztése,

2011. március 9., szerda

- azoknak a célértékeknek és eszközöknek az azonosítása, amelyek javíthatják az uniós erőforrás-termelékenységet, tartósságot és újrafelhasználást, újrahasznosítás és újragyártást, valamint a zárt rendszerű ipari termelés rendszereinek fejlesztését,
- a termékek és azok anyagtartalmának újrahasznosítására irányuló kutatás és fejlesztés támogatása, valamint olyan zárt rendszerű folyamatok kifejlesztésére irányuló kutatás támogatása, amelyek csak minimális szintű anyagvesztéssel és energiaáramlással járnak,
- új megközelítések – például erőforrás-kiszervezés – modelljeinek kifejlesztése,
- a szállítói láncokat és a kis- és középvállalkozásokat kiemelten megcélozva a legjobb gyakorlat szerinti megoldások terjesztése és az erőforrás-hatékonysági hálózatok előmozdítása, valamint az anyaghatékonysággal foglalkozó ügynökségek támogatása,
- a kis- és középvállalkozások számára kedvező normák kidolgozása az üzleti fenntarthatósági jelentésre vonatkozóan, amely elemzi az „ökológiai hátizsákot” – és ezáltal a vállalkozások versenyképességét növelő költségmegtakarításokat eredményez –, valamint összefoglalja és ösztönzi az ISO 14001-hez vagy az EMAS-hoz hasonló, önkéntes környezetvédelmi rendszerek használatát;
- a nyersanyagokra vonatkozó tagállami kezdeményezések beépítése és tiszteletben tartása;

62. hangsúlyozza, hogy a nyersanyagok, különösen a stratégiai jelentőségű és a ritkaföldfém-nyersanyagok rendelkezésre állása központi jelentőségű az európai ipar fejlesztési lehetőségei szempontjából, ezért kéri a Bizottságot, hogy még 2011 első felében terjesszen elő olyan ambiciózus és átfogó nyersanyag-stratégiát, amely nem korlátozódik az Európai Unió Bizottsága által kritikusként meghatározott nyersanyagokra, és többek között az alábbiakat foglalja magában:

- a nyersanyagok és ritkaföldfémek várható keresletére, kritikusságára és ellátási kockázatára vonatkozó rendszeres hatásvizsgálat, (beleértve a hiány lehetőségét, az árnövekedést stb.), valamint annak – a nyersanyagok és ritkaföldfémek frissített felsorolására épülő – vizsgálata, hogy ennek milyen következményei vannak az uniós gazdaság egészére különös tekintettel a vállalkozásokra;
- a harmadik országokból érkező termelési előrejelzések, valamint a globális nyersanyagpiac működési körülményeinek figyelemmel kísérése,
- a nyersanyagok visszanyerésének és újrahasznosításának fokozása a következők által: nagyra törő, de realiztikus újrahasznosítási szabályok, tervek, normák és ösztönzők kialakítása és bevezetése, a hulladékokról szóló keretirányelv, valamint a nyersanyagként hasznosítható hulladék és hulladékexport visszanyerésére vonatkozó szabályok szigorú végrehajtása, a kutatás megfelelő támogatása, és a Bizottság felkérése arra, hogy ennek a célnak a támogatása érdekében mérlegelje a gyártói felelősség elvének további felhasználását,
- a ritka nyersanyagok helyettesítését célzó kutatások fokozása, a „ritka nyersanyagok” fogalmának átgon-dolása, és stratégia létrehozása az ellátás biztosítására,
- az EU-ban rendelkezésre álló nyersanyagok optimális felhasználása és az azokhoz való jobb hozzáférés, amihez többek között mielőbb egy olyan európai geoinformációs rendszerre és közös adatbázisra van szükség, amely áttekintést nyújt az EU-ban fellelhető nyersanyagokról, ásványokról és újrahasznosítható természeti erőforrásokról,
- méltányos nyersanyag- és ritkaföldfémhozzáférés biztosítása szabad és tisztességes kereskedelmi megállapodások, stratégiai partnerségek és a zavartalan ellátás érdekében a fejlődő országokkal kötött gazdasági partnerségi megállapodások révén, de csak amennyiben ez teljesen összhangban van a gazdasági partnerségi megállapodások fejlesztési céljaival,

2011. március 9., szerda

- olyan partnerekkel, mint amilyen Japán és az Egyesült Államok kétoldalú párbeszédeken keresztül kell fokozni a nyersanyagokhoz való hozzáférésre vonatkozó eszmecserét, de hasonlóképpen az olyan nyersanyagtermelő országokkal is, mint Kína és Oroszország,
- indokolt esetben a Kereskedelmi Világszervezeten keresztül kell erőfeszítéseket tenni az európai ipar számára stratégiai fontossággal bíró nyersanyagokkal kapcsolatos viták megoldására,
- rendszeres és erőteljesebb párbeszéd az afrikai országokkal nyersanyagokról és ritkaföldfémekről,
- a piacgazdaságot károsító hátrányos megkülönböztetés politikájának visszaszorítása érdekében egyeztetések kezdeményezése olyan harmadik országokkal, amelyek politikája torzulásokat okoz a nemzetközi nyersanyagpiacokon,
- jobb hozzáférés az ipar számára a megújuló nyersanyagokhoz és az olyan hátrányos megkülönböztetések felszámolása az európai jogban, amelyek akadályozzák az ilyen anyagok szélesebb körben történő felhasználását,
- a nemzeti oligopóliáknak, monopóliumoknak és transznacionális vállalatoknak az ásványkincsek és az energiahordozó nyersanyagok kitermelése, valamint a félkész termékek előállítása és azokkal való kereskedelme terén egyre növekvő piaci dominanciájával szembeni intézkedések,
- a biomasszának nem csak megújuló energiaként való figyelembevétele, hanem ipari nyersanyagként is, a fenntarthatósági kritériumok támogatása és a piactorzító intézkedések elkerülése,
- készleleti terv kidolgozása arra az esetre, ha valamilyen okból hirtelen megszakad a létfontosságú nyersanyagok ellátása,
- az olyan kis- és középvállalkozások támogatása, amelyek helyi nyersanyagokat használnak, beleértve a mező-és erdőgazdasági nyersanyagokat;

63. azt a nézetet vallja, hogy az iparpolitikának mindenekelőtt az energiával kapcsolatos intézkedéseket kell úgy kiegyensúlyoznia, hogy azok egy olyan keresletközpontú politikának kedvezzenek, amely erősíti a fogyasztók pozícióját, és elválasztja a gazdasági növekedést az energiafelhasználástól; úgy véli, hogy különösen a szállítási- és építőipari ágazatokban kell kialakítani aktív energiamegtakarítási politikát, és nyitni a fenntartható, nem szennyező és biztonságos energiaforrások irányába, és hogy a megújuló energiák széles skálájának, valamint a kulcsfontosságú mobil energiatárolási (különösen a tömegközlekedésben használatos) technológiák kihasználásának érdekében az iparpolitikának olyan piaci feltételeket kell teremtenie, amelyek ösztönzik a magasabb energiamegtakarítást és az energiahatékony befektetéseket;

64. meggyőződése, hogy a beruházások biztosításához az iparnak ambiciózus de realiztikus hosszú távú energiapolitikára van szüksége, amely: garantálja a versenyképes energiaárakat és ellátásbiztonságot az Unióban, csökkenti a fosszilis üzemanyagoktól való függést, ösztönzi az energiahatékonyt, valamint a termelési és fogyasztási megtakarítást, a termelés és a fogyasztás hatékonyságának a növelését, lehetővé teszi, hogy a termelés során a lehető legalacsonyabb mennyiségű káros anyag kerüljön kibocsátásra, és megakadályozza az energiaszegénységet és a CO₂-kibocsátás-áthelyezését; rámutat arra, hogy a jogbiztonság, a stabil keretfeltételek, a megfelelő beruházás és a belső energiapiac harmonizálásának továbbvitele alapvető fontosságúak az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó termelésre és ellátásra való áttérés, valamint az ipari költségek csökkentése tekintetében; hangsúlyozza, hogy a fűtést is magában foglaló és a digitális és szállítási hálózati infrastruktúrákat is igénybe vevő transzeurópai energiahálózati infrastruktúrát ezért időben és költséghatékony módon meg kell újítani és ki kell terjeszteni, és azt intelligensebbé és mérhetőbbé kell tenni, különösen az Európai Beruházási Bank általi finanszírozás segítségével;

65. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az európai gépjármű-ágazat átvegye a vezető szerepet az elektromos autók továbbfejlesztése és gyártása terén; ebben a tekintetben felszólítja az Európai Bizottságot, hogy legkésőbb 2011 közepéig biztosítsa az elektromos járművek fejlesztésére vonatkozó keretfeltételeket, főleg az infrastruktúrák szabványosítását és a töltési technológiákat illetően, hogy garantálják az együttműködhetőséget, valamint az infrastruktúrák biztonságát; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy dolgozzon ki harmonizált követelményeket az elektromos járművek jóváhagyására vonatkozóan, különös tekintettel a dolgozók és a végfelhasználók egészségére és biztonságára;

2011. március 9., szerda

66. emlékeztet az energiahatékonyság terén tett előrelépések következtében elénk táruló jelentős munkahely-teremtési lehetőségekre, valamint a költségcsökkenésből származó előnyökre; úgy véli, hogy a célokat, szabványokat, valamint az energiahatékonyság terén a fejlődést biztosító teljesítményértékelési mechanizmusokat magába foglaló intézkedéseknek a kezdeményezések alapjául kell szolgálniuk minden ipari ágazatban;

67. innovációt követel az egészségügyben és a szociális szférában, hogy az ipari ágazatok ne szembejussanak munkaerőhiánnyal és magas munkaerőköltségekkel az elkövetkező évtizedekben;

68. felhívja a figyelmet az intelligens technológiákban rejlő energiamegtakarítási lehetőségekre;

69. úgy véli, hogy szükség van egy a közlekedési rendszerek és az infrastruktúra fenntarthatóságának javítására irányuló politikára, amely olyan intézkedéseken alapul, mint például a hatékonyabb technológiák, az együttműködtethetőség, az innovatív mobilitás-megoldások, de helyi beszerzési stratégiák is szükségesek annak érdekében, hogy az ellátási láncok fenntarthatóbb logisztikai rendszerrel és alacsony működési költséggel rendelkezhessenek;

70. úgy véli, hogy a korszerű IKT-technológiák széleskörű újítási lehetőségeket kínálnak a fenntarthatóság és az ökohatékonyság támogatását illetően, így például technológiák összehangolását azáltal, hogy fizikai síkra további „intelligenciárétegeket” fektetnek a rendszerek (például a vízellátás vagy közlekedési rendszerek) hatékonyabb kezelése érdekében; hangsúlyozza, hogy az említett megoldások kivitelezéséhez nyílt IKT-szabványok szükségesek; ezért sürgeti a Bizottságot a nyílt szabványok előírására, az érintetteket pedig a megfelelő nyílt szabványok kifejlesztésének előmozdítására az erőforrás-hatékonyság támogatása érdekében;

71. felhívja a figyelmet az elegendő műszaki végzettségű és szakképzett munkaerő iránti igényre; ezért úgy véli, hogy több beruházásra van szükség az oktatás és képzés területén; a munkaerő szakképzésének ösztönzése és a frissdiplomás fiatalok ipar iránti érdeklődésének a felkeltése érdekében kéri a képzési hiányosságok orvoslásához szükséges minden lehetséges erőfeszítés megtételét, többek között az alábbiakat:

- intézményesített párbeszéd az illetékes hatóságok, az üzleti szféra képviselői és a szociális partnerek között a tantervek aktualizálása, a vállalkozói szellem népszerűsítése és a vállalkozói tudat erősítése érdekében, valamint az iskolából a munkaerőpiacra való átmenetet biztosító hatékony megoldások kidolgozása érdekében, és különösen az olyan egyéni mobilitási programok népszerűsítésének ösztönzése, mint az „Erasmus – ifjú vállalkozók” és „Erasmus szakmai gyakorlatok”,
- a munkahelyi tanulás Európa-szerte történő megerősítése a szakképzési rendszerek és a munkaerőpiac kapcsolatának erősebb elmélyítése érdekében, más részről a nagyobb mértékű oktatási átjárhatósággal rendelkező szakképzés vonzerejének Európa-szerte történő megerősítése a szakképzésben részesült személyek számára,
- az egész életen át tartó tanuláshoz való jog biztosítása a polgárok számára, akiknek lehetőséget kell adni arra, hogy munkával töltött életük alatt továbbtanulhassanak, hiszen ez kulcsfontosságú az egyenlőség és a szolidaritás, valamint a versenyképességnek a gazdasági nehézségek idején történő biztosítása érdekében,
- innovatív képzés fiatal hallgatóknak, olyan leendő alkalmazottakat nevelve, akik készek szembenézni a várható technológiai kihívásokkal, valamint szorosabb kapcsolat az egyetemek, kutatóintézetek és az ipar között,
- az oktatás és a szakképzés fejlesztése és azokhoz minden szinten történő szélesebb körű hozzáférés, különösen a „STEM” tárgyak esetében (tudomány, technológia, mérnöki tudományok és matematika) az oktatásra, a képzésre, és a hivatás és a családi élet összehangolását, valamint a nők és férfiak közötti egyenlőség és a társadalmi igazságosság előmozdítását célzó innovatív intézkedésekre vonatkozó tapasztalatok cseréje révén,
- összehangolt kezdeményezések az európai iparágak gazdasági szerepének tudatosítása és a minőségibb oktatás érdekében, valamint innovatív átalakításuk szükségessége egy alacsony szén-dioxid-kibocsátású és erőforrás-hatékony gazdaságban,

2011. március 9., szerda

- további összehangolt és célirányos továbbképzések, amelyek mind a munkaadó, mind a munkavállaló számára hasznosak, az Európai Szociális Alap kiterjedtebb használata révén,
 - európai szintű, a munkahelyekre és szaktudásokra irányuló teljesítményértékelési rendszer kialakítása, amely a szakágazatok, vállalatok és a legfejlettebb ipari régiók szintjére terjedne ki,
 - az ipari szakmákra irányuló megfigyelőközpontok kialakítása regionális, nemzeti és európai szinten, amelyek jövőbeli szakmák és szakmai elvárásainak azonosítására szolgálnának;
 - szakemberek (mérnökök, informatikusok, technikusok) egész életen át tartó továbbképzését és átképzését biztosító felsőoktatási intézmények megnyitása, korszerűsítése és megerősítése, illetve elmélyültebb együttműködés kialakítása a tudományegyetemek, az alkalmazott tudományokat oktató egyetemek, valamint a főleg szakképzést nyújtó oktatási intézmények között,
 - munkahelyi szakképzéssel, továbbképzéssel, valamint az egész életen át tartó tanulással kapcsolatos programok szakképzési testületekkel és szociális partnerekkel együttműködésben történő szervezése mind a munkavállalók, mind a munkáltatók számára,
 - nagyobb mobilitással és rugalmassággal rendelkező szakképzés és oktatás nyújtása mind a munkáltatók, mind az alkalmazottak számára, figyelembe véve különösen a kis- és középvállalkozások egyéni igényeit,
 - a környezetbarát gazdaságban kialakuló munkahelyek által a foglalkoztatással és a szakképesítésekkel kapcsolatban felmerülő igények tanulmányozása annak érdekében, hogy azokat megfelelő képzéssel fedezhessék,
 - szorosabb szinergia szorgalmazása az egyetemek, az üzleti kultúra, valamint tudásorientált vállalatok között,
 - ösztönző intézkedések a harmadik országokból származó mérnökök és képzett kutatók EU-ba történő vonzása céljából,
 - ösztönző intézkedések bevezetése a felsőoktatásban a tanterv megfelelő kiigazítása érdekében;
72. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy tisztességesen megfizetett szakmai gyakorlatokkal és minőségi szakmai képzéssel ösztönözzék a fiatalok munkaerőpiacra való bejutását;
73. úgy véli, hogy az Unió gazdasági, társadalmi és ökológiai jövője szempontjából döntő, hogy a fiatalokban tudatosítsák, hogy mennyire magas szintű szakmai és általános képzettségre van szükség a későbbi iparbeli foglalkoztatásukhoz;
74. hangsúlyozza, hogy az önálló vállalkozás indításával szembeni viszonylagos ellenállás legyőzhető azáltal, hogy vonzóbb környezetet teremtenek a vállalkozást indítók számára, valamint integráltabb támogatási rendszereket –, mint például az ENTRE:DI – és célzott programokat – mint például az „Erasmus – Ifjú vállalkozók” – indítanak;
75. üdvözli a Bizottság arra vonatkozó javaslatát, hogy a nagy európai infrastruktúra-projektek finanszírozására új forrásokat tárjanak fel, és támogatja az Európai Beruházási Bankkal közösen kibocsátani tervezett EU-kötvény projektjét;

2011. március 9., szerda

Tisztességes verseny

76. meggyőződése, hogy a belső piac eszközeit az európai iparpolitika szolgálatába kell állítani annak érdekében, hogy elősegítsék olyan európai „bajnokok” érvényesülését, amelyek saját tevékenységi ágazatuk számára globális referenciaértékeket állítanak fel, mint például a Galileo vagy a SESAR; felszólítja az Uniót, hogy ne kényszerítse a harmadik országokban létezőkhöz képest túlzottan aránytalan korlátok közé saját vállalkozásait;

77. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az Unió a harmadik országokkal kötött két- vagy többoldali megállapodások tárgyalásai során biztosítsa vállalkozásai számára a közbeszerzési szerződésekhez való kölcsönös hozzáférést amellet, hogy növeli a kereskedelemvédelmi eszközök kkv-k általi használatának hatékonyságát a pénzügyi, társadalmi és ökológiai dömping, valamint a szerzői jogi kalózkodás, hamisítás vagy illegális másolás elleni küzdelem érdekében;

78. felszólítja az Uniót, hogy egyes harmadik országokból importált termékek esetében – Kanada, az Egyesült Államok, Kína vagy Japán mintájára – követelje meg a származási ország feltüntetését annak érdekében, hogy a nyomkövethetőség tekintetében minőségi és biztonsági előírásokat alkalmazzanak rájuk ugyanúgy, mint az Unióban készült termékekre;

79. úgy véli, hogy az európai ipar megerősítéséhez és különösen a vállalatok világgazdasági szintű versenyképességének javításához európai rendelkezéseket kell elfogadni az eredetmegjelölésre vonatkozóan (made in); úgy véli, hogy ez lehetővé tenné a nyilvánosság és a fogyasztók számára, hogy tájékozottan választhassanak, illetve ösztönöznék a termelést az Európai Unión belül, amit sok esetben a jó minőséggel és a magas gyártási színvonallal kapcsolatos jó hírnév előz meg;

80. úgy véli, hogy egy, az éghajlattal foglalkozó többoldali megállapodás lenne a legjobb eszköz a szén-dioxid-kibocsátással kapcsolatos negatív környezeti hatások csökkentésének biztosítására, ez azonban a közeljövőben nem tűnik megköthetőnek; úgy véli ezért, hogy az Uniónak tovább kell keresnie azokat a lehetőségeket, amelyek révén a szénátszivárogatással érintett iparágak a szén-dioxid-kvótáknak az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer keretében történő árvezetésén túlmenően megfelelő környezetvédelmi eszközöket, elsősorban a WTO szabályainak megfelelő „szén-dioxid-költségszámítási mechanizmust” tudnának alkalmazni, mivel egy ilyen mechanizmus lehetővé tenné a szén-dioxid-kibocsátási kockázatok harmadik országokra való áthárításának kockázata elleni fellépést;

81. kitart amellet, hogy az Uniónak saját politikái kidolgozása előtt meg kell vizsgálnia a harmadik országok gazdasági gyakorlatát, és kéri különösen a Bizottságot, hogy az állami támogatások ellenőrzése során külön szempontként vegye figyelembe az európai vállalkozások helyzetét a nemzetközi versenyben;

Fenntartható ipari kultúra

82. hangsúlyozza a megfelelő keret létrehozásának fontosságát annak érdekében, hogy az ipar Európában maradjon, és globális versenyképessége továbbra is fejlődjön; ezért meg van győződve arról, hogy az uniós politikáknak alapos hatásvizsgálatokra kell támaszkodniuk, amelyek e politikák gazdasági, társadalmi és környezeti előnyeit minden oldalról megvizsgálják;

83. olyan uniós kezdeményezéseket sürget, amelyek előbb megállapítják, hogy mi ösztönzi a növekedést, az innovációt és a versenyképességet az egyes ágazatokban, majd szilárdabb, összehangoltabb, technológiasemleges és piaci szempontokon alapuló szakpolitikai megoldásokat és eszközöket javasolnak, amelyeket azután teljes mértékben ki is kell használni; úgy véli, hogy ennek érdekében költséghatékony módon tovább kellene fejleszteni a termékspecifikus szabályozást – mint például a környezetbarát tervezésről szóló irányelvet –, az energiahatékonysági jelölésről szóló irányelvet teljes mértékben végre kell hajtani, illetve olyan ösztönző kezdeményezéseket kellene indítani, mint például a „környezetbarát autókkal kapcsolatos kezdeményezés”; ezzel összefüggésben kéri egy hosszú távú, a fenntartható fogyasztásról szóló kampány indítását a figyelemfelkeltés és a magatartás megváltoztatása érdekében, így támogatva az innovatív termékeket és tervezést;

84. meggyőződése, hogy meg kell őrizni és meg kell erősíteni Európa helyét a világ ipari térképén, különös tekintettel arra, hogy új ipari lehetőségek merülnek fel az EU beruházási kötelezettségvállalásai kapcsán, például az éghajlatváltozás és az energia területén, amelyek magas fokú képzettséget igénylő területeken foglalkoztatási lehetőségeket fognak megnyitni;

2011. március 9., szerda

85. felhívja a Bizottságot, hogy ezt az iparpolitikát világosan foglalja bele a 2050-re megvalósítandó, az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdasághoz vezető menetrendbe, a SET-terv keretében tett ipari kezdeményezésekbe és az erőforrás-hatékony Európához vezető út ütemtervében vázolt, 2050-re vonatkozó elképzelésekbe;

86. kéri, hogy a piacközei innováció támogatását – például a jelenlegi versenyképességi és innovációs keretprogramot – tartsák fenn és terjesszék ki;

87. hangsúlyozza, hogy szükség van minden új jogszabály minőségének következetes ellenőrzésére az alábbi kritériumoknak megfelelően:

- tudományos tanácsadás: a bizonyíték és az értelmezés minősége,
- konzultáció: a „felhasználók” megkérdezése a meglévő szabályozással kapcsolatos tapasztalataikról,
- nemzetközi referenciavértékek: összehasonlítás a legfontosabb versenytársak országainak jogszabályaival,
- a javaslat következetes összhangja a vonatkozó uniós jogszabályokkal,
- a megvalósuló egyszerűsítés (ideértve az önkéntes alternatívákat is);

88. emlékeztet arra, hogy az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) alapvető eszközzé vált, amellyel a közösségek segíthetők annak érdekében, hogy versenyképtelen iparágakat fenntarthatóvá tegyenek; hangsúlyozza, hogy az EGAA-t fenn kell tartani és szükség esetén ki kell bővíteni;

89. fokozottabb erőfeszítéseket kér a jelenlegi nehézségek leküzdése, valamint – az alacsony költségek mellett hatékony és magas minőségű jogi védelmet és a szabadalmakat érintő viták rendezésének összehangolt európai rendszerét biztosító – közösségi szabadalom mielőbbi létrehozása érdekében, javítva az ipari és szellemi tulajdonjogok keretfeltételeit, előmozdítva a jogbiztonságot és leküzdve a hamisítást, s eközben a lehető legalacsonyabb szinten tartva a bürokratikus költségeket, különösen a kvk-k esetében; üdvözli, hogy a Tanács határozottan támogatja a Bizottság azon döntését, amely szerint 2011-ben kezdeményezni fogja a megerősített együttműködési eljárást az egységes uniós szabadalom tekintetében; felszólít továbbá a norma-megállapítás reformjára (különösen az IKT ágazatban) annak érdekében, hogy a szabványok kidolgozása nyitott és átlátható legyen, a kölcsönös átjárhatóság elvén alapuljon és biztosítsa az európai ipar versenyképességét; úgy véli, hogy a nemzetközi szabványosítás előmozdításának köszönhetően megőrizhető Európa technológiai vezető szerepe;

90. megjegyzi, hogy az európai ipar versenyképességéhez és növekedéséhez rendkívül lényeges a belső piac megvalósítása; hangsúlyozza, hogy az európai iparágaknak megfelelő keretre van szükségük az áruk és szolgáltatások európai szintű kínálatának létrehozásához és fejlesztéséhez, ezzel összefüggésben pedig örömmel veszi tudomásul az egységes piacról szóló jogszabályba („Single Market Act”) foglalt javaslatokat; felkéri a Bizottságot, hogy határozza meg a hatékonyság növelését és az irányítás javítását az egységes piacról szóló jogszabály keretén belül lehetővé tévő harmonizáció lehetőségeit, különösen a héa, a szellemi tulajdonjogok, az uniós szabadalom, az általános szabványosítás, a címkézés és az egyes ágazatokra vonatkozó előírások területén;

91. ösztönzi a tagállamokat, hogy vállaljanak aktívabb szerepet az egységes piac irányításában oly módon, hogy javítják a tagállami hatóságok közötti együttműködést, és megerősítik az egységes piac helyszíni irányítását szolgáló szabályok átültetését, alkalmazását és betartását; kéri a tagállamokat, hogy csökkentsék az ügyleti költségeket, például a hatékonyabb e-irányítás kialakítását célzó kiegészítő intézkedések segítségével;

92. hangsúlyozza, hogy az állami hatóságoknak támogatniuk kell a kulcsfontosságú technológiák fejlesztését, és elengedhetetlenül fontos a szabványok kidolgozásának felgyorsítása is, mert ezek alapvető jelentőséggel bírnak az Unió ipari versenyképességének megőrzése és az új növekedés serkentése szempontjából, különösen az olyan szabványok esetében, amelyek ösztönzik a környezetvédelmi és társadalmi téren jelentkező problémák leküzdését célzó innovációt;

2011. március 9., szerda

93. hangsúlyozza, hogy az európai szabványosítási rendszerben figyelembe kell venni a kkv-k és kézműipari vállalkozások sajátosságait, különösen a szabványokhoz való hozzáférés költségeinek csökkentése, a szabványok terjesztése (összefoglalók kiadása) vagy pénzügyi támogatás révén; hangsúlyozza, hogy a tagállami szabványügyi szervezeteknek elsődleges szerepet kell játszaniuk a kkv-k és kézműipari vállalkozások szabványosítási eljárásban való részvételének előmozdításában és megerősítésében, a „nemzeti szerepvállalás” elvével összhangban;

94. hangsúlyozza, hogy fontos olyan szempontokat is figyelembe venni, amelyekre egyelőre nem terjed ki az európai szabadalmi jog (ilyen például az „üzleti titok”) annak érdekében, hogy az európai ipar – az Egyesült Államokhoz és Japánhoz hasonlóan – élvezhesse a termékekkel és eljárásokkal kapcsolatos szellemi tulajdonjogok hathatós védelmének előnyeit;

95. emlékeztet arra, hogy az európai ipar versenyképességének és technológiai vezető szerepének megerősítése érdekében az alábbiakra van szükség:

— az európai szabványosítási rendszert kell alapul venni, amelynek előnyei már bebizonyosodtak, és azt meg kell erősíteni annak érdekében, hogy a lehető legnagyobb mértékben megfeleljen az innovatív vállalkozások, különösen a kkv-k szükségleteinek,

— növelni kell a vállalkozások, különösen a kkv-k részvételét a szabványosítási folyamatban, és biztosítani kell a szabványok magas fokú népszerűsítését;

96. hangsúlyozza, hogy a belső piac teljes megvalósítása még sok lehetőséget tartogat az európai ipar teljesítményének kibontakoztatására, és kéri a Bizottságot, hogy mielőbb szüntesse meg a belső piacon még létező akadályokat és korlátokat;

97. kéri a tagállamokat – miközben tudomásul veszi, hogy a szerkezetátalakításért a vállalatokat és a szociális partnereket terheli az elsődleges felelősség –, hogy hozzanak létre a szerkezetátalakítással foglalkozó munkacsoportokat, amelyek áttekintik a szerkezetátalakítási folyamatokat és zökkenőmentes gazdasági átmenetet biztosítanak, többek között a munkaerőpiaci mobilitás előmozdítása, az átképzés vagy egyéb olyan intézkedések révén, amelyek innovatív és fenntartható alternatívákat kínálnak a munkavállalók és a munkaadók számára egyaránt; kéri az európai strukturális alapok szerepének megerősítését, valamint a kutatás és a fejlesztés fokozását az átszervezési folyamatok terén;

98. felszólít az európai ipari munkaerőbe történő újabb befektetésre, nagy hangsúlyt fektetve az ágazati szociális párbeszédre a globalizációval, valamint az erőforrás- és energiahatékony gazdaság előtérbe helyezésével együtt járó szerkezeti változások kezelése érdekében; biztatja a szociális partnereket azokban a szektorokban, amelyekben a foglalkoztatás visszaesőben van, hogy időben kezdjenek el szembenézni a kihívásokkal, és az átmeneti időszakban az egyes munkavállalókat és az ágazatot egyaránt támogassák; hangsúlyozza az átmenet biztonságának fontosságát a jól működő társadalombiztosítási rendszerek révén, mivel ez segíthet az egyéneknek abban, hogy az új munkahelyeket kínálni képes ágazatokba átlépjenek;

99. felszólítja a Bizottságot, hogy kezdeményezzen javaslatokat a szakmaváltás támogatására, a társadalmi egyenlőtlenségek csökkentésére, az ILO tisztességes munkára vonatkozó menetrendjének előmozdítására és az EU foglalkoztatási iránymutatásainak az összes szakmaváltás-típus egyes szakaszain keresztül nyújtandó biztosítékok meghatározása során történő alkalmazására;

100. kéri, hogy az Európai Bizottság jusson aktívabb szerephez a vállalatok szerkezetátalakításában egy európai üzemi tanáccsal; úgy véli, hogy ilyen szerkezetátalakítás esetén valamennyi lényeges információt a lehető legkorábban az Európai Bizottság rendelkezésére kell bocsátani, hogy az a tagállamok európai tárgyalópartnereként és koordinátoraként maradéktalanul betölthesse szerepét; úgy véli, hogy ezáltal a Bizottság jobb helyzetbe kerül a szerkezetátalakítást segítő állami támogatás alkalmazásának átvilágításához és értékeléséhez;

101. kéri, hogy kerüljön sor az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap átfogó értékelésére és korszerűsítésére annak érdekében, hogy rövidebb időn belül hozzá lehessen férni, valamint kéri, hogy az alap költségvetését növeljék a következő pénzügyi keretben; javasolja továbbá, hogy hozzák létre az Európai Környezeti Alkalmazkodási Alapot;

2011. március 9., szerda

102. hangsúlyozza, hogy a globális gazdasági válság egész Európában hatással van a foglalkoztatás szintjére, és ezzel rontja az EU gazdasági-társadalmi kilátásait és fokozza a regionális különbségeket; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a főként a hatékony és versenyképes kkv-kra támaszkodó versenyképes, diverzifikált, igazságos és fenntartható ipari ágazat Európa-szerte alapvető fontosságú a munkavállalók jövője szempontjából; javasolja, hogy hasznosítsák az idősebbek tapasztalatát és szakértelmét, hogy zökkenőmentes legyen a generációváltás;

103. elismeri, hogy regionális különbségek állnak fenn az ipari fejlődés terén, mindenekelött az új tagállamokban zajló dezindusztrializációs folyamatok esetében, és kéri, hogy ezt vegyék figyelembe az új, fenntartható iparpolitika keretében és a strukturális alapok forrásainak elosztásakor is a területi kohézió erősítése érdekében;

104. hangsúlyozza a kkv-k óriási jelentőségét az ipar – különösen a regionális szinten biztosított hosszú távú állások –, valamint a gazdasági és kreatív vitalitásnak és a növekedés magas szintjének a megőrzése szempontjából, és a következőkre kéri a Bizottságot:

- jobban figyelembe kell venni a kis- és közepes vállalkozások megkülönböztető jellemzőit, valamint sajátos nehézségeiket a kisvállalkozói intézkedéscsomag végrehajtásának keresztülvitele, az elfogadott irányelvek megvalósításában tapasztalt hiányosságok kezelése és megfelelő, konkrét intézkedések, például a bürokratikus terhek csökkentése (valamint a szabályozási kötelezettségek egyéb vonatkozásainak egyszerűsítése) és a kkv-teszt következetes végrehajtása révén, végül megfelelő haladást biztosítva az európai kkv-k számára,
- segíteni kell a kkv-kat a kutatást és a piacot összekapcsoló „közvetítőként” működő struktúráknak számító egyetemi konzorciumok és alapítványok által biztosított kutatási szolgáltatásokhoz és szakértelemhez való hozzáférésben,
- nem szabad megfeledezni az európai zártkörű társaság státútumának kérdéséről, amely évek óta az európai viták egyik központi témája,
- további erőfeszítéseket kell tenni a kkv-k finanszírozási lehetőségekhez való hozzáféréseinek javítására, illetve különösen a kockázati tőkével összefüggő életképes lehetőségeket kell kidolgozni; pénzügyi piacok újjáépítése keretében erősíteni kell a kkv-k számára elérhető rövid és hosszú távú finanszírozási lehetőségeket és az általuk előnyben részesített finanszírozási forrásokat; meg kell nyitni a piacokat és tisztességes előfeltételeket kell biztosítani a versenyhez, ami több vállalkozó és kisvállalkozás számára tenné lehetővé a növekedést és az európai szintű vállalkozássá bővülést,
- meg kell vizsgálni a kis- és középvállalkozások uniós definícióját, nagyobb rugalmasságot téve lehetővé azokban az egyedi iparágakban, amelyekben a kkv-k a sajátos piaci szerkezet miatt nem teljesítik a meghatározott értékesítési és foglalkoztatási küszöböket, ugyanakkor ténylegesen középvállalkozások, azonban a kkv-k definíciójának megváltoztatása semmiképpen sem gátolhatja hatékonyságukat,
- a kkv-k számára az exporttal kapcsolatos tanácsadást kell kialakítani, különösen az EU-n kívüli országok piacaihoz való hozzáférés, az ezen piacokon való hosszú távú jelenlét biztosítása, valamint a szellemi tulajdon védelme, illetve pénzügyi és technológiai értékének optimalizálása tekintetében,
- erősíteni kell a nemzetközivé válással kapcsolatos intézkedéseket annak érdekében, hogy a kkv-k versenyképesebbé váljanak és mind a belső, mind a globális piacot megcélozzák,
- növelni kell a kkv-k kutatási és fejlesztési keretprogramokban való részvételét a vonatkozó eljárások egyszerűsítése, valamint hatékonyabb helyi szintű tájékoztatási és támogatási rendszer kiépítése révén,
- az értéklánc különböző részein található kkv-k és nagyobb cégek közötti hálózatépítést elősegítő projekteket kell megvalósítani,

2011. március 9., szerda

- az ökoinnovációs kkv-k fejlődését és növekedését, valamint az ökoipari parkok fejlődését előmozdító eszközöket kell biztosítani,
- meg kell vizsgálni, hogy a kkv-k aktuális definíciója szerinti kritériumokat nem teljesítő közepes méretű és családi tulajdonú vállalkozások képesek-e megfelelően kihasználni a kifejezetten a kis- és közepes vállalkozásokra irányuló kutatások és fejlesztések céljaira rendelkezésre álló jelenlegi és jövőbeli finanszírozási lehetőségeket,
- közelíteni kell egymáshoz a keresletet és a kínálatot a szabadalmak tekintetében – különösen a kkv-k szempontjából –, és csökkenteni kell a szabványokhoz való hozzáférés költségeit a kkv-k számára;

105. úgy véli, hogy felül kell vizsgálni a nyilvános vételi ajánlatokra vonatkozó uniós irányelvet annak érdekében, hogy az EU módot kapjon arra, hogy ellenezze az olyan projekteket, amelyek károsnak bizonyulhatnak – ipari, gazdasági és társadalmi értelemben – a társadalmi kohézióra és a belső piac stabilitására nézve; úgy véli, hogy – összhangban az Európai Unió által tett nemzetközi kötelezettségvállalásokkal – az Unió számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy szembeszálljon az olyan cégek által adott nyilvános vételi ajánlatokkal, amelyek nem vállalnak társadalmi felelősséget és/vagy nem tartják be a jó kormányzás követelményeit, illetve az olyan nyilvános vételi ajánlatokkal, amelyek a tagállamok által stratégiáinak minősített ágazatokat érintenének;

106. felhív arra, hogy haladást kell elérni a köz- és magánszféra közötti partnerségek kialakítása területén;

107. úgy véli, hogy az Európa 2020 célkitűzéseinek megvalósítása és az éghajlati és energiacélok 2020-ra történő elérése érdekében az ágazati támogatási politikát nemcsak a versenyjog keretében kell szemlélni, hanem az Unió érdekében proaktív és átlátható módon és világos szabályok szerint kell használni az innováció, a versenyképesség és a fenntartható termékek piaci bevezetésének erősítése érdekében, és az ipari szerkezetátalakításokkal összefüggésben; ellenzi a különböző nemzetek azon egyedi állami támogatási rendszereit, amelyek nem tartják be a szabályokat, és ezáltal egyenlőtlen versenyfeltételeket gerjesztenek;

108. úgy véli, hogy a versenypolitikának – a belső piac szabályainak tiszteletben tartásával – egy ambiciózus iparpolitika érdekeit kellene szolgálnia;

109. hangsúlyozza, hogy a tagállamok a kereskedelempolitikák viszonyosságának elve révén megfelelőbb módon képesek fenntartható és igazságos fejlődést elérni az iparban; megjegyzi, hogy a regionális hálózati struktúrákat és versenyképes klasztereket nem befolyásolhatják kedvezőtlenül a kkv-kat különösen sújtó, egymástól eltérő kereskedelmi szabályok és rendelkezések;

110. hangsúlyozza – számos közelmúltbeli tanulmányhoz hasonlóan –, hogy az ágazati támogatások ösztönzik a növekedést, ha a támogatások összeegyeztethetőek az érintett ágazatokban fennálló verseny fenntartásával, illetve ha a támogatások nyújtásához olyan mechanizmusok társulnak, amelyek garantálják, hogy az eredménytelennek bizonyuló projektek ne részesüljenek további finanszírozásban; sürgeti, hogy az ilyen támogatások odaítélésének szisztematikusan feltételül kell szabni, hogy a támogatott tevékenységek legalább öt évig, a kutatási-fejlesztés tevékenységek pedig legalább tíz évig európai területen maradjanak;

111. megjegyzi ezzel kapcsolatban, hogy az európai telephelyeknek nemzetközi szinten versenyképesnek kell lenniük, különösen a kulcsfontosságú technológiák terén;

112. úgy véli, hogy a szabadkereskedelem továbbra is az európai gazdasági növekedés egyik sarokköve, ezért kéri, hogy a jövőbeli két- és többoldalú kereskedelmi megállapodásokat úgy alakítsák ki, hogy a globális versenyen és az európai kereskedelmi partnerek kölcsönösségén alapuló iparpolitikai stratégia részét képezzék; úgy véli, hogy a fenntartható fejlődés elvének figyelembevétele érdekében a szociális és ökológiai szempontokat, valamint a mérvadó normákat be kell építeni a szabadkereskedelmi megállapodásokba; véleménye szerint gondoskodni kell arról, hogy az európai iparágakat ne veszélyeztessék tisztességtelen intézkedések, amint az jelenleg történik a napenergia-ágazatban; emlékeztet arra, hogy a kulcsfontosságú kereskedelmi partnerekkel folytatott szabályozási párbeszédet meg kell erősíteni a kereskedelmi korlátok keletkezésének megakadályozása és a meglévők lebontása érdekében; kéri a Bizottságot, hogy szigorúan ellenőrizze az EU versenytársainak számító harmadik országok által elfogadott környezetvédelmi jogszabályokat, árfolyam-politikákat, állami támogatási szabályokat, valamint egyéb támogatási programokat; kéri a külföldi közvetlen befektetésekkel kapcsolatos uniós stratégia fontolóra vételét a feltörekvő piacok vonatkozásában az új piacokhoz való jobb hozzáférés és a helyi termelés kiépítésének biztosítása érdekében;

2011. március 9., szerda

113. úgy véli, hogy a WTO, valamint az átlátható és hatékonyan szabályozott piac által biztosított multilaterális keretben az EU kereskedelempolitikájának megfelelő ágazati politikák által támogatott, a fenn tartható növekedést és fejlődést célzó hatékony termelésen kell alapulnia;
114. úgy véli, hogy az uniós szintű és a tagállamokkal együttműködve hozott döntéseknek köszönhető gazdasági talpraállás új távlatokat fog nyitni azon vállalkozások előtt, amelyek egyre gyakrabban kényszerülnek versenyhelyzetbe a nyílt és átlátható globalizált piacon;
115. úgy véli továbbá, hogy az európai iparpolitika vezérelveiben mérlegelni kell a hamisítás elleni fellépéshez és az európai fogyasztók védelméhez szükséges homogénebb vámellenőrzés bevezetését; úgy véli, hogy annak érdekében, hogy el lehessen kerülni az importőrökkel szembeni egyenlőtlen bánásmódot, érdekeik sérülését, valamint az európai iparhálózat fejlődése előtt álló akadályokat, az iparpolitikának biztosítania kell az Unió külső határain az adott országok által alkalmazott vámbeszedés harmonizációját;
116. hangsúlyozza a szabadkereskedelemnek az európai ipar fejlődésében betöltött kulcsfontosságú szerepét;
117. kéri a Bizottságot, hogy az uniós iparpolitikai iránymutatások szolgáljanak az uniós kereskedelem támogatását célzó jogalkotási eszközök kidolgozásának alapjául;
118. felhívja a Bizottságot, hogy jogszabályjavaslataiban ne csak az EU iparának környezeti teljesítményét javítsa, hanem egyúttal biztosítsa azt is, hogy az EU egységes piacára behozott árukra is ugyanolyan környezetvédelmi normák vonatkozzanak, mint az Európai Unióban készült termékekre, és ne csupán a szabályok megállapítására, hanem azok betartására is fordítson kellő figyelmet;
119. felhívja a Bizottságot, hogy ismertesse a célkitűzéseket a globális Európáról szóló közleményben és a kereskedelempolitikával foglalkozó következő közleményekben, különösen a piaci hozzáférésre vonatkozó, a dohai fordulóban kitűzendő új, ambiciózus célokat, beleértve ágazati megállapodások megkötését is, például a vegyipar és a gépipar területén;
120. felhívja a hatékony kereskedelemvédelmi eszközök megőrzésére az olyan tisztességtelen piaci gyakorlatok elleni fellépés céljából, mint például a kettős árazás a nyersanyagellátás és a belföldi ipar számára nyújtott támogatások tekintetében;
121. hangsúlyozza, hogy fel kell használni az alkalmazottak ötleteit és készségeit az ipar átalakítása során, és rámutat arra, hogy a lehető legnagyobb mértékű részvétel a kívánatos;
122. felhívja a Bizottságot, hogy a határokon átnyúló megállapodások érvényesíthetőségéhez való hozzájárulás, valamint a munkaszervezéssel, a képzéssel és a foglalkoztatási feltételekkel kapcsolatos kihívások kezelése érdekében teremtse meg a határokon átnyúló kollektív tárgyalások kereteit;
123. hangsúlyozza, hogy az uniós iparpolitika kidolgozása és végrehajtása során nem nélkülözhetők az ipari hulladékok eltávolításának körülményeire és rendeltetési helyére vonatkozó előírások, különösen a mérgező hulladékok esetében, annak megakadályozása érdekében, hogy az ipari hulladék környezeti, gazdasági vagy társadalmi teherré váljon az uniós vagy harmadik országbeli közösségek számára;
124. úgy véli, hogy a belső piac hatékony felügyelete alapvetően fontos, ha védeni kívánjuk az európai ipart a tisztességtelen versennyel szemben; ösztönzi a Bizottságot, hogy terjesszen elő a piaci felügyelet jelenlegi rendszerének korszerűsítését célzó ambiciózus javaslatokat, amelyek megerősítik az Unió szerepét a piaci felügyelettel megbízott tagállami hatóságok és a vámhatóságok közötti koordinációban, és gondoskodnak arról, hogy a megfelelő források valamennyi tagállamban rendelkezésre álljanak;

2011. március 9., szerda

125. felkéri a Bizottságot, hogy a kis- és középvállalkozások különleges igényeit figyelembe véve vigye tovább a szabályozás javítására irányuló stratégiát és javítsa az egységes piac irányítását, például az egyablakos ügyintézés eszközeinek létrehozása és a határokon átnyúló e-irányítási megoldások előmozdítása révén;

126. megjegyzi, hogy a feketegazdaság és a be nem jelentett munkavégzés válság idején bekövetkező növekedésének jelentős versenytorzító hatása van; kéri a tagállamok illetékes szerveit, hogy hozzák meg az e jelenség elleni küzdelemhez szükséges intézkedéseket;

127. hangsúlyozza a dolgozók hozzájárulásának fontosságát a nagyobb gazdasági növekedés és fejlődés elérésében;

Ágazatok

128. meggyőződése, hogy a horizontális megközelítéssel párhuzamosan ágazatspecifikus kezdeményezéseket kell beindítani a korszerűsítés előmozdítása és a versenyképesség javítása, valamint az egyes iparágak, ellátási láncok és a kapcsolódó szolgáltatások fenntarthatóságának fokozása érdekében, a legjobb gyakorlatok megosztása, a teljesítményértékelés és hasonló „puha” szakpolitikai eszközök révén; kéri, hogy:

- a Bizottság által az összes érintett fél részvételével összehasonlítható módon kidolgozott, a jelenlegi ágazati megközelítésekre (munkacsoportok, magas szintű munkacsoportok, technológiai és innovációs platformok, mint pl. a Cars 21) vonatkozó ajánlások az egyes ágazatok sajátos igényeihez igazítva kerüljenek megvalósításra, valamint induljanak új ágazati kezdeményezések más alkalmas ágazatokban,
- biztosítsák az ágazatspecifikus megközelítések fenntarthatóságának ellenőrzését, összhangban az EU éghajlattal kapcsolatos, illetve energiapolitikai célkitűzéseivel és ambiciózus erőforrás-hatékonysági célkitűzéseivel,
- vegyék figyelembe a lehetséges szakpolitikai lépések sorát, beleértve a referenciaértékek és normák meghatározását, valamint folyamatos K+F és innovációs erőfeszítéseket;
- különösen a kulcsfontosságú európai iparágak, valamint azok az iparágak kapjanak kiemelt figyelmet, amelyek komoly társadalmi kihívásokkal néznek szembe, de egyúttal üzleti és foglalkoztatási lehetőségeket is kínálnak,
- kapjon hangsúlyt a különböző típusú, több ágazatot érintő technológiák egymást kiegészítő jellege, és az érintett ágazatok konvergenciája, amelyet a digitális gazdaságra való áttérés tett lehetővé,
- ösztönözzék olyan új tevékenységek fejlesztését, mint például a megújuló energiák és a kreatív ágazatok – melyekben az EU előnyt élvez, és amelyek munkahely-teremtési potenciálja igen magas,
- a Bizottság rendszeresen készítsen az elért haladásról szóló jelentéseket;

129. úgy véli, hogy az uniós iparpolitikának többek között olyan konkrét projekteken kellene alapulnia, amelyek kézzelfogható előnyöket biztosítanak az európai vállalkozások és polgárok számára, mint például a GMES-, a Galileo- és az ITER-projekt;

130. megállapítja, hogy az európai ipar egyre inkább a vállalkozásoknak nyújtott szolgáltatásoktól függ, és hogy ebben az összefüggésben különös figyelmet kell fordítani a termelési lánc valamennyi elemére; ezzel kapcsolatban örömmel veszi tudomásul a Bizottság arra irányuló nyilvánvaló szándékát, hogy nagyobb figyelmet fordítson erre a kölcsönös függőségre;

131. megerősíti, hogy gyors előrelépésre van szükség az európai vállalkozások összekapcsolása terén az információk átláthatóságának és megbízhatóságának szavatolása érdekében, nem csupán a termelők, hanem a fogyasztók számára is;

2011. március 9., szerda

132. hangsúlyozza az idegenforgalmi ágazat fontosságát az Európai Unióban, amely a világon az első számú turisztikai úti cél, továbbá bizonyos régiókban, amelyekben az idegenforgalom a legfontosabb gazdasági tevékenység; támogatja az Európai Bizottság arra irányuló stratégiáját, hogy a minőséget, a fenntarthatóságot és Európa mint turisztikai cél vonzerejének erősítését szolgáló intézkedésekkel javítsa az idegenforgalmi ágazat versenyképességét;

133. felszólítja a Bizottságot, hogy tartsa tiszteletben az ágazatspecifikus megközelítésekben kidolgozott ütemterveket és megállapításokat; azon a véleményen van, hogy ezek az ütemtervek megteremtik a hosszú távú tervezés biztonságát az ipar számára, és értékes eszközt jelentenek a versenyképesség fenntartásában;

Felelősség

134. úgy véli, hogy az európai iparnak és az érintett feleknek fokozniuk kellene befektetéseiket, vállalati, társadalmi és környezetvédelmi elkötelezettségüket, és szorosan együtt kellene működniük a kedvező keretfeltételek kidolgozása érdekében; úgy véli, hogy az iparnak támogatnia kellene az európai beruházások és termelés, valamint saját kutatási erőfeszítései fenntartását, a fenntartható fejlődés, az innováció és a tisztességes fizetéssel járó alkalmazás megvalósítására törekedve; úgy véli, hogy az iparnak szerepe van a magas színvonalú képzésekre jó lehetőségeket kínáló képesítések új kultúrájának kialakításában, valamint még több fenntartható termék- és folyamatinnováció kifejlesztésében, és hogy ahol csak lehet, be kell épülnie a stratégiai partnerkapcsolatokba Európában;

135. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki új egyeztetési megközelítéseket az új infrastruktúrák felügyelete és megvalósítása terén az állampolgárok bevonása érdekében, hogy az ipari bázis fenntartható megújulásához szükséges infrastruktúra (azaz intelligens hálózatok, szélenergia-telepítések, új vasútvonalak) minél hamarabb létrejöhessen;

136. meggyőződése, hogy a világgazdasági válság világosan megmutatta, hogy a vállalatoknak kellő körültekintéssel kell eljárnia a vállalati társadalmi felelősségvállalás elveinek teljes betartása mellett, mind a vállalatok megfelelő irányítása, mind a környezet és a társadalmi kiválóság szem előtt tartása tekintetében;

Régiók

137. hangsúlyozza, hogy a regionális struktúrák jelentősen hozzájárulnak az európai ipar erősítéséhez; megállapítja, hogy a versenyklaszterek és innovációs hálózatok (vállalkozások, egyetemek, kutatóközpontok, technológiai szolgáltatások, képzési intézmények stb.), valamint a vállalkozások közötti és az általuk más szereplőkkel kialakított kapcsolatok (értékláncok, szinergiák) alapvető fontosságúak a beruházási döntések szempontjából; ezért úgy véli, hogy:

- az innovációs klasztereknek és hálózatoknak, különösen az „Innovatív Unió” kezdeményezés részeként 2011-ben indítandó európai versenyképességi klasztereknek és új innovációs partnerségeknek nagyobb támogatásban kellene részesülniük – különösen a kulcsfontosságú alaptermékterületeken –, hogy összehangolt módon lehessen előmozdítani a tudás és technológia átadását és a kutatást, a képesítések javítását, valamint az infrastruktúrát, aminek a Regionális Fejlesztési Alap egyik prioritásává is kellene válnia,
- a regionális hálózati struktúrákat és a vidéki térségeket ipari háttérük előmozdítása érdekében uniós támogatásban kellene részesíteni,
- a klasztereket és a hálózatokat össze kell vonni az európai platformok ernyője alá, hogy meg lehessen erősíteni azok támogatását,
- támogatni kell az olyan kezdeményezéseket, mint a Polgármesterek Szövetsége és az „intelligens városok”, mivel ezekből mind az ipar, mind a kkv-k profitálhatnak,
- az Európai Beruházási Banknak erősítenie kell a kapcsolatot az iparpolitika és a területi kohézió között;

2011. március 10., csütörtök

138. elismeri az európai ipar hozzájárulását a területi és társadalmi-gazdasági kohézióval kapcsolatos jövőképhez, és úgy véli, hogy a virágzó ipar elengedhetetlenül szükséges az európai régiók gazdasági növekedéséhez és társadalmi stabilitásához;

139. felszólít ezért a régiókban rendelkezésre álló tudományos és technológiai ismeretek összehangolt kihasználására és gazdagítására, különösen a kulcsfontosságú technológiák terén, továbbá a versenykaszte-
rekre vonatkozó politika további ösztönzésére;

140. rámutat, hogy a megfelelő digitális infrastruktúrák és innovatív technológiák fokozatos bevezetése alapvetően fontos az Unió régiói és iparágai versenyképességének növelése szempontjából; hogy az IKT-szektor kulcsszerepet játszik a többi iparág termelékenységének növelésében; hogy a nagy átviteli kapacitású, korszerű kommunikációs infrastruktúrákat elsősorban a rosszul ellátott területeken kell kiépíteni; valamint hogy ez az intézkedés hozzájárulhat az állami és magánberuházásoknak kedvező környezet kialakításához, és főleg segíthet a vállalkozások digitális hozzáértésének növeléséhez;

*

* *

141. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamoknak.

A magyarországi médiatörvény

P7_TA(2011)0094

Az Európai Parlament 2011. március 10-i állásfoglalása a magyar médiatörvényről

(2012/C 199 E/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2., 3., 6. és 7. cikkére, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 49., 56., 114., 167. és 258. cikkére, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 11. cikkére, és az emberi jogok európai egyezményének (EJEE) az alapvető jogok tiszteletben tartásához, előmozdításához és védelméhez, és különösen a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságához és a médiapluralizmushoz való joghoz kapcsolódó 10. cikkére,
- tekintettel a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 2010. március 10-i 2010/13/EU irányelvre (audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv),
- tekintettel a sajtószabadságról szóló 2009. május 25-i európai chartára és az uniós tagállamokban való médiapluralizmusról szóló bizottsági munkadokumentumra (SEC(2007)0032), a Bizottság által meghatározott, a „médiapluralizmushoz vezető háromlépcsős megközelítésre” és a Bizottság megbízásából készült és 2009-ben véglegesített független tanulmányra,
- tekintettel a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságának Európai Unión belüli, és különösen Olaszországban való megsértésének kockázatairól szóló 2004. április 22-i ⁽¹⁾, az Európai Unión belüli médiakoncentrációról és -pluralizmusról szóló, 2008. szeptember 25-i ⁽²⁾ és az „Újságírás és új média – európai közszféra létrehozása” című, 2010. szeptember 7-i ⁽³⁾ állásfoglalására,

⁽¹⁾ HL C 104 E, 2004.4.30., 1026. o.

⁽²⁾ HL C 8. E, 2010.1.14., 85. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0020.